

[Kjeld Olesen.]

Dansk Idræts-Forbund, De danske Gymnastik- og Ungdomsforeninger, De danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger samt Dansk Firmaidræt repræsenteres i udvalget, hvis sammensætning i øvrigt efter det af ministeren oplyste bl. a. vil komme til at bestå af repræsentanter for indenrigsministeriet, undervisningsministeriet og ministeriet for kulturelle anliggender.“

Der er ikke ved denne betæknings afgivelse talt noget som helst om andre organisationer, andre hovedorganisationer, f. eks. Dansk Ungdoms Fællesråd eller de to øvrige. Det ville være naturligt, synes jeg jo nok, når det nu engang er sådan, at vi som oppositionsparti har fremsat dette forslag, at ministeren på et tidspunkt, hvor vi ikke har anden- og sidstebehandlet forslaget, retter henvendelse til forslagsstillerne og siger: Jeg har til hensigt at rette denne henvendelse.

Det forekommer mig at være en ganske mærkværdig fremgangsmåde, og jeg kunne lide at føje til, at der øjensynlig er forskellige ting, som begynder at falde lidt på plads. Hvis man, hvad jeg har gjort i dag, læser referatet af førstebehandlingen, vil man iagttage, at det radikale venstres ordfører var meget behersket i sin jubel over den tanke, vi rejste. Vi havde samtidig inden førstebehandlingen fået en henvendelse fra Dansk Ungdoms Fællesråd, hvis formand jo ikke er ministeren helt ukendt — de er partifæller — og i denne henvendelse fra Dansk Ungdoms Fællesråd advarede man meget indtrængende imod, at man nedsatte et sådant udvalg. Jeg har henvendelsen her og skal komme med et kort citat. Der står:

„Dansk Ungdoms Fællesråd anser det for at være meget vigtigt, at man ikke piller et enkelt område ud og søger at løse dets problem ud af den sammenhæng, hvori det uløseligt hører hjemme“.

Og der står længere nede:

„Vi vil derfor tillade os at foreslå, at

man, dersom man ønsker at nedsætte en kommission, giver denne et kommissorium, der gør den egnet til at behandle hele fritidssektoren og ikke kun et enkelt område“.

Der er måske nogle, der vil kalde den fremgangsmåde, vi har været udsat for her, for udslag af et stort politisk talent. Jeg vil kalde det lovlig smart, at man siger: Lad socialdemokratiet bare tale, og lad dem komme frem med deres tanker; fjø dem lidt, sig ikke alt for meget, og lad dem for alt i verden ikke få mistanke om noget, og så kan det jo være, hvad nogle måske havde håbet, at der her ved anden og sidste behandling overhovedet ikke skulle have været tale om, at nogen af ordførerne skulle tage ordet.

Jeg har talt med idrætsledere i den forløbne tid, og de har, nogle af dem, været lidt foruroliget eller har sagt: Er det nu rigtigt, at vi får en repræsentation, der gør, at vi med sikkerhed ved, at det bliver idrættens problemer, vi kommer til at behandle? Jeg har beroliget dem, og jeg har sagt: Tag ministerens udtalelser ved første behandling. Tag, hvad vi ellers har stående i betænkningen, og vær så rolige.

Jeg synes, at det er en uhørt behandling, vi har fået her. Jeg kan ikke gå ud og berolige nogen idrætsleder, tværtimod. Jeg mener, at fremgangsmåden er så forkastelig, at vi må søge at rette tingene op. Jeg vil derfor anmode formanden om, at vi får afbrudt denne andenbehandling, således at der gives mulighed for et fornyet udvalgsarbejde.

Formanden: Der er nu stillet forslag om, at behandlingen af forslaget til folketingsbeslutning standses, og at det henvises til fornyet udvalgsbehandling. Det er dette forslag, som nu foreligger til forhandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helveg Petersen): Jeg må sige, at jeg er fuldkommen forbløffet over, at hr. Kjeld Olesen tager denne sag på denne måde. Der